

Ο ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Περιοδική έκδοσις
ὁρθοδόξου μαρτυρίας

ΕΤΟΣ Ε'

Ὀκτώβριος 1983

Ἀρ. Φύλλου 18

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΟΥΝΤΩΝ ΑΥΤΟΙΣ !

Ἐπρεπε νὰ διέλθουν 63 δλόκληρα ἔτη μετὰ τὴν πῶσιν τοῦ Φαναρίου διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς κακοδόξου ἐγκυκλίου τοῦ 1920, διὰ ν' ἀπολαύσῃ ἐπὶ τέλους ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ Συνοδικὸν ὁρθόδοξον κείμενον καταδικάζον ὅλας τὰς καινοτομίας καὶ κακοδοξίας ποὺ διεπράχθησαν καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω διάστημα, ἀπὸ τῆς ἡμερολογιακῆς ἡγουν καινοτομίας ἄχρι τῆς «Λειτουργίας τῆς Λίμας» εἰς Βανκούβερ τοῦ Καναδᾶ κατ' Ἰούλιον τοῦ 1983.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἐν Ἑλλάδι, πηγὴν τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας, εἶχεν ἀπὸ τοῦ 1924 ἐπιτυχῶς ἀντιδράσει καὶ καταδικάσει ταύτην, συνεχίζων μέχρι σήμερον τὴν ἀποχὴν τοῦ ἐκ τῆς εὐχαριστιακῆς Τραπέζης τῶν Νεοημερολογιτῶν καὶ παντὸς τύπου οἰκουμενιστῶν καὶ λατινοφρόνων. Εἶναι ὅμως, δυστυχῶς, ἐξ ἴσου ἀληθές, ὅτι ἡ πνευματικὴ ἡγεσία τοῦ ἀνωτέρω ὁρθοδόξου κινήματος εἶχεν ἐν πολλοῖς ἀποτύχει τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς της (οἱ λόγοι ἔχουν ἐκτεθῇ ἄλλαχού), μὴ δυναθεῖσα νὰ ἀρθῇ εἰς κάτι τὸ ὠλοκληρωμένον καὶ Κανονικῶς ἀδιάθλητον, ἰδίως μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ πρώτου αὐτῆς ἡγέτου κυροῦ Χρυσοστόμου (1935 - 1955), μὲ ἀποτέλεσμα εἰς τὰς ἡμέρας μας νὰ παρουσιάσῃ ὅψιν διαλυμένου στρατοπέδου!..

Ἡ κατωτέρω δημοσιευμένη Συνοδικὴ ἀπόφασις καταδίκης τῶν Οἰκουμενιστῶν καὶ τῶν ποικίλως κοινωνοῦντων αὐτοῖς ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς ἐν Διασπορᾷ Συνόδου τοῦ κ. Φιλαρέτου, κατὰ τὴν γενικὴν σύγκλησιν τῆς Ἱεραρχίας της (SOBOR) κατ' Αὐγουστον τοῦ 1983 ἐν Μοντρέαλ τοῦ Καναδᾶ.

Ὁ Μητροπολίτης τῆς ἀνωτέρω Συνόδου εἶχε κυκλοφορήσει πρὸ δεκαετίας περίπου τὰς γνωστὰς «ἐπιστολάς τοῦ πόνου», ὅπου μετὰ παρρησίας ἠλέγχοντο αἱ παραβάσεις τῶν κακοδοξούντων «ὁρθοδόξων» οἰκουμενιστῶν καὶ προσεκαλοῦντο εἰς μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν.

Ὁ Θεὸς ἠθέλησε ὥστε ὁ αὐτὸς Μητροπολίτης, καὶ μάλιστα καθ' ὃν χρόνον ἐτελεῖτο ἡ αἵρετικὴ «Λειτουργία τῆς Λίμας», νὰ ὑπογράψῃ τὸ ἐν λόγῳ Συνοδικὸν κείμενον ὁμοῦ μετὰ τῶν συνεπισκόπων του, ὁ περ ἐν συνεχείᾳ ἕκαστος τῶν Ἱεραρχῶν ἀπέστειλε εἰς

τὸν ὑπ' αὐτὸν κλῆρον καὶ τὰς Μοναστικὰς ἀδελφότητες, πρὸς γνῶσιν τῶν ἰδίων καὶ τοῦ ποιμνίου των. Οὕτως ἀφήσαμεν πλέον ὀπισθέν μας τὴν ἀμφίβολον κατὰστασιν τῶν λόγων καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὴν βεβαίωτην τῆς πράξεως. Καὶ ἦτο ἤδη καιρὸς, διότι οἱ δεῖχτες ἔδειχναν 12 παρὰ 5', πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον καιρὸς ἀναμῶν καὶ ἐνόχων οἰκονομιῶν...

Ἐπιτέλους!, μερικοὶ ἀνευ πολλοῦ ποιμνίου καὶ Κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων Ἱεράρχαι ἐτόλμησαν νὰ ἀρθῶν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἱερᾶς τῶν ἀποστολῆς, γενόμενοι παράδειγμα ἅμα καὶ ἔλεγχος δι' ὅλους τοὺς ἀπανταχοῦ γῆς συναδέλφους των.

Ἡμεῖς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἰχομεν δεόντως ἐπαινέσει τὴν παραδοσιακὴν πορείαν τῆς ἀνωτέρω Ἐκκλησίας, δημοσιογραφήσαντες συγχρόνως ὑπὲρ μιᾶς καταλλήλου καὶ συμφερούσης κοινωνίας μετὰ τῶν ΓΟΧ Ἑλλάδος. Εἶναι ἀληθές ἐπίσης, ὅτι ἀργότερον ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἠλέγξαμεν τὴν ἀνωτέρω Σύνοδον διὰ τινὰς οἰκονομίας τὰς ὁποίας ἐνήργει εἰς τὴν ἀπανταχοῦ γῆς ἐξηπλωμένην Ἐκκλησίαν της (χωρὶς θεδαίως νὰ προδίδεται δι' αὐτῶν ἡ πίστις), ἐπιθυμοῦντες ὅπως διατηρῇ τὴν αὐτὴν ἀκρίθειαν καὶ αὕτη μετὰ τοῦ Ἀγιορειτικοῦ ζηλωτικοῦ Μοναχισμοῦ...

Φαίνεται ὅμως ὅτι εἰς ἀμφοτέρους ἐπρυτάνευε ἡ αὐτὴ καλὴ καὶ εὐλκρινὴς διάθεσις διακονίας τῆς ὁρθοδόξου Κανονικότητος, διὸ καὶ συντηρήθημεν καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ Ἀγίῳ Ποτηρίῳ. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὴν συνέχισιν τῆς τοιαύτης κοινωνίας καὶ μάλιστα ἐν πληθυσμῷ καὶ αὐξήσει τῶν μελῶν της, ὥστε ἡ παρεμβολὴ τοῦ Κυρίου νὰ δώσῃ μίαν τὸ δυνατόν πλέον ἔντονον καὶ δυναμικὴν παρουσίαν εἰς τὸν σύγχρονον καὶ πλήρη ἀγωνίας καὶ ἀηδίας κόσμον, ἐξ αἰτίας τῶν ψευδοποιμένων του. Καιρὸς ὅμως νὰ ἴδωμεν τὸ κείμενον τῆς ἀνωτέρω καταδίκης (ἀναθεματὸς) εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν του μετάφρασιν. Σημειωτέον ὅτι συντόμως θὰ κυκλοφορήσωμεν καὶ τὸ πλήρες κείμενον τῆς ἀνωτέρω, Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου, τῆς ὁποίας περίληψιν ἀποτελεῖ τὸ δημοσιευόμενον ἀνάθεμα. Ἐν αὐτῇ θὰ ἐπεξηγητῇ θεολογικῶς καὶ Κανονικῶς τὸ διατί ἀπεφασίσθη καὶ ὑπεγράφη τοῦτο ὅφ' ὁλῆς τῆς Ἱεραρχίας τοῦ κ. Φιλαρέτου.

President
of the Synod of Bishops
of the Russian Orthodox Church
Outside of Russia.

75 EAST 93rd STREET, NEW YORK 28, N. Y.
Tel: LEhigh 4-1601

14/27 October, 1983

The Rev. Presbyter Anthony B. Gaválas
Greek Orthodox Church of the
Holy Protection of the Mother of God
26-27 12th Street
Astoria, L.I.C., New York 11102

Dear Father Anthony:

I pray that the blessings of our Savior be with you and your Parish.

Please be informed that the Bishops' Council during its meeting last August unanimously adopted the following resolution concerning the pan-heresy of Ecumenism which in one word encompasses all forms of modernism and innovation:

"To those who attack the Church of Christ by teaching that Christ's Church is divided into so-called "branches" which differ in doctrine and way of life, or that the Church does not exist visibly, but will be formed in the future when all "branches" or sects or denominations, and even religions will be united into one body; and who do not distinguish the priesthood and mysteries of the Church from those of the heretics, but say that the baptism and eucharist of heretics is effectual for salvation; therefore, to those who knowingly have communion with these aforementioned heretics, or who advocate, disseminate, or defend their new heresy of ecumenism under the pretext of brotherly love or the supposed unification of separated Christians,

A N A T H E M A."

The text of this Anathema is to be attached to the Synodikon of the Sunday of Orthodoxy to be read with the rest of the text of the Synodikon.

Please extend my prayerful greetings to your family and the members of your Parish.

With much love in our Lord,

• Metropolitan Philaret

Metropolitan Philaret
President of the Synod

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ
ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ
75 EAST 93RD STREET, NEW YORK, NY 10028

Γιρός τόν
Αιδ. Πρεσβύτερον Ἀντώνιον Β. Γαβαλά
Ἑλληνική Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς
Ἀγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
26 - 37 12TH STREET
ASTORIA, LIC, NEW YORK 11102

Τῇ 14η/27η Ὀκτωβρίου, 1983

Ἀγαπητὲ Πάτερ Ἀντώνιε,
Εὐχομαι ὅπως αἱ εὐλογίαι τοῦ Σωτῆρός μας εἶναι μεθ' ὑμῶν καὶ τοῦ ποιμνίου σας.
Σὰς πληροφοροῦ ὅτι ἡ Σύνοδος τῆς ὁλομελείας τῆς Ἱεραρχίας μας, εἰς τὰς Συνεδριάσεις τῆς τὸν περασμέ-
νον Αὐγουστον, ὁμοφώνως παρεδέχθη τὴν ἀκολουθοῦσαν ἀπόφασιν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παναίρεσιν τοῦ Οἰ-
κουμενισμοῦ, ἡ ὁποία παναίρεσις συμπεριλαμβάνει μὲ μίαν λέξιν κάθε εἶδος μοντερνισμοῦ καὶ νεωτερισμοῦ:

*Ἡ τοῖς θάλλουσι κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ διδάσκουσι ὅτι ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία
μεμέρισται ἐν οὕτω καλονμένοις "κλάδοις" οἵτινες διαφέρουσιν ἀλλήλων ἐν διδασκαλίᾳ καὶ
τρόπῳ ζωῆς, ἢ ὅτι ἡ Ἐκκλησία οὐχ ὑφίσταται ὁρατῶς, ἀλλ' ἀπαρτισθῆσεται ἐν τῷ μέλλοντι, ὅ-
ταν ἅπαντες οἱ "κλάδοι", ἢ τμήματα, ἢ ὁμολογίαι, ἢ προσέτι καὶ θρησκείαι ἐνωθῶσιν ἐν ἐνὶ σώ-
ματι καὶ οἵτινες οὐ διακρίνουσι τὴν ἱερωσύνην καὶ τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς ἱερω-
σύνης καὶ τῶν μυστηρίων τῶν αἰρετικῶν, ἀλλὰ λέγουσιν ὅτι τὸ βάπτισμα καὶ ἡ εὐχαριστία τῶν
αἰρετικῶν εἰσὶν ἱκανὰ πρὸς σωτηρίαν ὅθεν, τ ο ῖ ς κ ο ι ν ω ν ο ὕ σ ι ν ἐ ν γ ν ὡ σ ε ι τοῖς
προμνημονευθεῖσιν αἰρετικοῖς ἢ σπνηγοροῦσι, διαδίδουσι, ἢ ὑπεραμνομένοις τῆς καινοφανοῦς
αὐτῶν α ἰ ρ έ σ ε ω ς τ ο ὗ ο ἰ κ ο υ μ ε ν ι σ μ ο ὗ ἐ ν π ρ ο σ χ ή μ α τ ι ἀδελφικῆς ἀ-
γάπης, ἢ ὑποτιθεμένης ἐνώσεως τῶν διαχωρισθέντων Χριστιανῶν,*

Α Ν Α Θ Ε Μ Α .»

Τὸ κείμενον αὐτοῦ τοῦ Ἀναθέματος δέον νὰ συναφῇ εἰς τὸ Συνοδικὸν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, διὰ
νὰ ἀναγνωσθῇ μετὰ τοῦ ὑπολοίπου κειμένου τοῦ Συνοδικοῦ.

Μεταβιβάσετε παρακαλῶ τὰς εὐχὰς μου εἰς τὴν οἰκογένειάν σας καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς Ἑνορίας σας.

Με πολλὴν ἀγάπην ἐν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν,

Μητροπολίτης Φιλάρετος

Πρόεδρος τῆς Συνόδου.

Με θάσιν τὸ ἀνωτέρω κείμενον καὶ ἐν γνώσει τῆς
ἐκκλησιαστικῆς Ἑλλαδικῆς πραγματικότητος, δυνά-
μεθα νὰ παρατηρήσωμεν νῦν τὰ ἀκόλουθα:

Α' Τιμὴ καὶ ἔπαινος ἀνήκει εἰς τοὺς ἱεράρχας
τῆς Ρ. Διασπαρᾶς τοῦ κ. Φιλάρτου, οἱ ὅποιοι παρὰ
τὰς ποικίλας δυσκολίας ποὺ ἀντιμετωπίζουν ἐν τῇ ἁλ-
λοδαπῇ, ἡδυνήθησαν νὰ ἀρθοῦν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀπο-
στολῆς των καὶ νὰ κηρύξουν, ἔστω καὶ καθυστερημέ-
να, τὴν διδασχὴν τῶν Πατέρων. Διὰ τοῦ ἀνωτέρω κει-
μένου των ἀπέδειξαν ὅτι καὶ «αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ πό-
νου» τοῦ προκαθημένου των εἶχοντο εἰλικρινείας καὶ
ἀληθείας. Εὐχόμεθα δὲ ἐκ καρδίας ὁ Θεὸς νὰ τοὺς
ἀξιῶσιν καὶ μεγαλύνῃς τιμῆς καὶ Χάριτος, ὅταν τε-
λικῶς θὰ συγκρουσθῶν με τὰς σκοτίους δυνάμεις
τῆς αἰρέσεως, αἱ ὁποῖαι προφανῶς θὰ ἀντιδράσων
κατὰ παντὸς ὀρθοδόξου, ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος
καὶ θαθμοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν θὰ δέχεται τὴν σφρα-
γίδα τοῦ Ἀντιχρίστου, τὴν αἵρεσιν τοῦ αἰῶνός μας.

Β' Ἀποτελεῖ συγχρόνως ἑλεγχον μεγίστου θαθ-
μοῦ δι' ὅλους τοὺς Ἑλλαδικοὺς ἱεράρχας, οἱ ὅποιοι
κοινωνοῦντες ἁ δ ι α φ ὅ ρ ω ς τῇ οἰκουμενιστικῇ

αἰρέσει τοῦ Φαναρίου ἐπὶ συνεχεῖς δεκαετίας καὶ τῇ
μοιχειανικῇ τοῦ νῦν προκαθημένου των, δεξιῶ δὲ ὀρ-
γάνου τῆς πεπτωκυίας Κων)λεως, ἀδιαφοροῦν τελεί-
ως διὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ὀλίγων πιστῶν ποὺ
προσπαθοῦν νὰ τοὺς ἐγείρουν ἐκ τοῦ ληθάργου τῆς
ἀδιαφορίας καὶ τοῦ πυρετοῦ τῆς κοινωνικῆς των δρα-
στηριότητος, τὴν στιγμὴν ποὺ οἱ ἴδιοι καὶ τὰ ποιμνία
των καταθαπτίζονται ἐλκείνως διὰ τῆς κοινωνίας εἰς
τὴν ἄλμυράν τῆς αἰρέσεως θάλασσαν...

Γ' Ἢ θὰ πράξουν τοῦ λοιποῦ; Τὸ ἀνωτέρω συνοδι-
κὸν ἀνάθεμα ἀποτελοῦν αὐξήσιν καὶ προέκτασιν τοῦ
«Σ υ ν ο δ ι κ ο ὕ τ ῆ ς Ὁ ρ θ ο δ ο ξ ί α ς» μέ-
χρι τῶν ἡμερῶν μας, τοὺς καλεῖ δι' ἐσχάτην φορὰν
εἰς ἀνάνηψιν καὶ μετάνοιαν, ἄλλως ἢ κρίσις θὰ εἶναι
ἀνέλεος δι' αὐτούς, οὐ μόνον παρὰ τῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτε τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κεῖνη θὰ τοὺς ζητήσῃ λόγον διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν
προβάτων ποὺ τοὺς ἐνεπιστεύθη...

Γ' Τὸ ἀνωτέρω κείμενον δίδει ἐπίσης ἰσχυρὸν ρά-
πισμα καὶ εἰς ὅλον τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸ ἀποκαλοῦ.

μενον «προπύργιον τῆς Ὁρθοδοξίας», τὸ ὁποῖον ἐπι-
λήσμον γενόμενον τοῦ ἐνδόξου του παρελθόντος συ-
νεχίζει, οὐ μόνον νὰ κοινωνεῖ ἀ γ α σ τ ῶ ς μετὰ
τοῦ λατινόφρονος καὶ πεπτωκότος Δημητρίου καὶ τῆς
Συνόδου του, ἀλλὰ καὶ νὰ διώκῃ πάντα μὴ συμφω-
νοῦντα πρὸς τὴν πορείαν του, πρὸς μεγίστην χαρὰν
τῶν κακοδόξων!

Ἐπέπρωτο, δυστυχῶς, νὰ λάθῃ εἰς τοὺς καιροὺς
μας μαθηματὰ Ὁρθοδοξίας, ἀπὸ δοκιμαζομένους ἐν
τῇ ἀλλοδαπῇ Ρώσους ἱεράρχας, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ διὰ
μίαν εἰσέτι φορὰν ἀληθὴς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: «Πο-
λὰ δὲ ἔσονται π ρ ῶ τ ο ι ἔ σ χ α τ ο ι καὶ ἔσχα-
τοι πρῶτοι»...

Δ' Ἀλλὰ καὶ οἱ ἱεράρχαι τῶν Παλαιοημερολο-
γιτῶν Ἑλλάδος πρέπει νὰ αἰσθανθοῦν μεγίστην ὀδύ-
νην ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τοῦ παρόντος κειμένου, διότι αἱ
διάφοροι ἀντικανονικότητες ὡς καὶ ποικιλαι ἀντιπα-
ραδοσιακαὶ διδασκαί των, ὁ μ ο ὕ μ ε τ ἄ τ ῶ ν
π ρ ο σ ω π ι κ ῶ ν τ ω ν π α θ ῶ ν καὶ δ ι α ι ρ
ε ἴ σ ε ω ν δὲν τοὺς ἐπιτρέπουν τὴν στιγμήν αὐτὴν
νὰ εὐρίσκωνται ἐν κοινωνίᾳ μετὰ τῆς Ρ. Διασποράς,
ὥστε καὶ ἡ χαρὰ νὰ εἶναι διπλὴ καὶ ἡ θλίψις τῶν ὑπε-
ναντίων μεγαλυτέρα, ἀφοῦ καὶ τὸ μέτωπον τῶν Ὁρ-
θοδόξων θὰ ᾔτο μεγαλύτερον καὶ ἀρραγέστερον. Τὴν
εὐθύνην διὰ τὴν ἀνωτέρω ἀδυναμίαν φέρουν ἀκεραί-
αν οἱ ἐπίσκοποι τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, διὸ καὶ συμφω-
νοῦμεν ἀπολύτως μὲ τὸ γραφὲν λίαν προσφυῶς ὑπὸ
τινων ἐξ αὐτῶν, ὅτι θὰ πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ ἀποσυρ-
θοῦν ὅλοι εἰς τὰς Μονὰς τῶν ιδιωτεύοντες καὶ μετα-
νοοῦντες, ὡς ἀποτυχόντες καὶ ναυαγῆσαντες περὶ τὴν
διοίκησιν.

Βεβαίως, εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Ματθαϊκῶν καὶ
Καλλινιστινῶν, ἡ μετάνοιαν των θὰ πρέπει νὰ ἐκδη-
λωθῇ ἐντονώτερον καὶ δ ι α ρ κ ἔ σ τ ε ρ ο ν, προ-
κειμένου νὰ ἐξιλεωθοῦν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων
διὰ τὸ σχίσμα ποῦ ἐδημιούργησαν, οἱ μὲν τὸ 1935,
οἱ δὲ, τὸ 1979. Ἀποτελεῖ δὲ καθαρὰν ὑ π ο κ ρ ι-
σ ί α ν ἡ προσπάθεια ἐνὸς ἐκ τῶν Καλλινιστινῶν ἐπι-
σκόπων νὰ ἐμφανίζεται ν ὕ ν καὶ ὡ ς σ ω τ ῆ ρ
τοῦ ἀγῶνος διὰ τῆς συγγραφῆς σχετικοῦ Ὑπομνήμα-
τος ὁμιλοῦντος «περὶ νομίμου ἀθλήσεως εἰς τὸ στά-
διον τῆς καλῆς ὁμολογίας». Ὁ προτείνων ὅμως ταῦ-
τα, ὡς «εἰσελθὼν ἀλλαχόθεν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προ-
θάτων καὶ οὐχὶ διὰ τῆς θύρας» θὰ ᾔτο κρεῖττον νὰ
ἐφήρμοξε εἰς ἑαυτὸν τὸ Γραφικόν: «ἤμαρτες; ἡσύχα-
σον», καὶ νὰ μὴ ἐπιθυμῇ ὑπὸ τὴν λ ε ο ν τ ῆ ν τοῦ
κηρύγματος ἐπιστροφῆς εἰς τὴν ἀκρίθειαν καὶ Κανο-
νικότητα νὰ ἐπιβαρύνῃ ἔτι πλέον τὴν θέσιν του, καθό-
σον δι' αὐτὸν ἀρμόζει τὸ ψαλμικόν: «Τῷ δὲ ἀμαρτω-
λῷ εἶπεν ὁ Θεός: Ἰνα τί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου
καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός
σου;» (Ψαλμ. 49, 16).

Διὰ τὴν ἀνωτέρω ὑποκρισίαν του οὐ μικρὰν φέ-
ρουν εὐθύνην καὶ οἱ ἐνθαρρύνοντες αὐτὸν διάφοροι
«Στουδίται» καὶ «Καλοὶ ὁμολογηταί» τῶν Ἀθηνῶν
καὶ τινες ἀπλοῖ ἐκ Β. Ἑλλάδος, τοσοῦτον μᾶλλον κα-
θόσον ὁ ἀνωτέρω κινεῖται πρὸς δημιουργίαν ν ἑ ο υ,
π ρ ο σ ω π ι κ ο ὕ αὐτὴν τὴν φορὰν σχίσματος, προ-
κειμένου ὅπως εὐχερῶς ἐφαρμόσῃ τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς
του, πρὸς μίαν καθολικὴν «ἀναγέννησιν» τοῦ κινήμα-
τος τῆς εὐσεβείας τῶν Γ.Ο.Χ.!!!

Ε' Διὰ τοῦ αὐτοῦ βαρυσημάντου κειμένου, αἴρε-
ται πλέον καὶ πᾶς τυχὼν ἐνυπάρχων δισταγμὸς εἰς
τὰς καρδίας τῶν καλοπροαιρέτων ἐκείνων ἱερέων, οἱ
ὅποιοι ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξέλθουν ἐκ τῆς λατινοφρο-
νουσῆς ἐκκλησίας των, πλὴν ὅμως φοβοῦμενοι καὶ νὰ
προσέλθουν εἰς τοὺς Παλαιοημερολογίτας, ἔνεκα
τῶν προειρημένων, ἀναγκάζονται, κακῶς βεβαίως,
νὰ παραμένουν ἐν κοινωνίᾳ μετὰ τῆς κακοδοξίας.

Τώρα πλέον, κληρὸς καὶ λαὸς τῶν ἐνισταμένων
ὀρθοδόξων, ἀνεξαρτήτως ἐθνικῆς προελεύσεως, θὰ
δύνανται νὰ προσθλέπουν μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν
ἀνωτέρω Σύνοδον καὶ νὰ θεωροῦν ἑαυτοὺς ἔτι πλέον
ἠσφαλισμένους ἐκκλησιολογικῶς διὰ τῆς μετ' αὐτῆς
κοινωνίας, ὡς ἠσθάνθησαν παλαιότερον καὶ οἱ Κων-
σταντινοπολίται κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, οἵτινες ἀποτει-
χισθέντες τοῦ αἵρετικοῦ ποιμενάρχου των Νεστορίου,
π ρ ο σ ε κ λ ῆ θ ῆ σ α ν ἄ ρ γ ὅ τ ε ρ ο ν μετ' ἐ-
παίνων εἰς κοινωνίαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀλε-
ξανδρέων. (MANSI 4, 1096. Πρβλ. Σ. Μήλια, Πρα-
κτικά Συνόδων, Α, 448· Ρ.Γ. 99, 988· MANSI 3, 532·
ΒΕΠΕΣ 33, 214).

Τέλος ἡ ἀνωτέρω Συνοδικὴ ἀπόφασις, διὰ τοῦ
ἐπισημομένου ἀναθέματος κατὰ παντὸς κοινωνοῦντος
ἐν γνώσει μετὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ αἰῶνός μας, ἀ-
π ο δ ε ι κ ν ὕ ε ι ὁποῖαν ματαιότητα, ε ὕ σ ε β ι-
σ μ ὸ ν καὶ δ η μ α γ ω γ (ἂ ν ἐγκρύπτουν οἱ ἄ-
ν ε υ π ρ ᾶ ξ εως καὶ συνεπειὰς πληθωρικοὶ λόγοι
τῶν διαφόρων Καθηγητῶν, Πανοσιολογιωτάτων καὶ
λοιπῶν... «θράχων τῆς Ὁρθοδοξίας»...

Θὰ συνεχίσωμεν νὰ προσευχόμεθα διὰ τὴν ταχεῖ-
αν ἀνάνηψιν καὶ ἐπιστροφήν των εἰς τὸ ἀγωνιζόμενον
μέτωπον τῆς Ὁρθοδοξίας, πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν οὐ
μόνον τῶν ἰδίων, ὅσον τοῦ πολυπληθοῦς ποιμνίου των,
τὸ ὁποῖον ἐξ ἀγνοίας, ἀσφαλῶς, τοὺς ἀκολουθεῖ.

Ὁ Ἀ γ ι ο ρ ε ῖ τ η ς θὰ ἀποστέλλεται τοῦ
λοιποῦ ΜΟΝΟΝ εἰς ὅσους τὸν ζητήσουν δι' ἐπι-
στολῆς των, σημειοῦντες καὶ τὴν πλήρη διεύθυν-
σίν των, συμφώνως πρὸς τὴν νέαν ταχυδρομικὴν
κωδικοποίησιν. Ἐξαιροῦνται οἱ ἔχοντες ἀλληλογρα-
φήσει μεθ' ἡμῶν ἔστω καὶ ἀποξ.

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος: Ἱερομόναχος Καλλίνικος — Καψάλα — 63086 Καρυαί, ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
Συνδρομή: προαιρετικῇ.

Τυπογραφεῖο: Θ. Θεοδωρόπουλος - Ἀν. Νάγιας ο.ε. Κορίνθης 7 — Ἀθήνα — Τ.Τ. 113 — Τηλ. 32 16 295